

**Przedmiotowe Zasady Oceniania
z religii klasy I-III
Publiczna Szkoła Podstawowa nr 7 im. Henryka Sienkiewicza
w Ostrowcu Świętokrzyskim**

1) Przedmiotowe Zasady Oceniania mają na celu:

- a. bieżące i systematyczne obserwowanie postępów ucznia w nauce,
- b. zaznajomienie ucznia z poziomem jego osiągnięć oraz motywowanie ucznia do dalszej pracy,
- c. dostarczenie rodzicom i nauczycielom informacji o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia.

2) Sprawdzanie i ocenianie umiejętności uczniów.

- odpowiedź ustna,
- samodzielna praca na lekcji,
- praca w grupach,
- prace domowe
- zeszyt ćwiczeń
- udział w konkursach
- przygotowanie do lekcji
- aktywność na lekcji

3) Określanie pojęć zgodnie z WSO:

1) wypowiedzi pisemne:

- prace domowe ucznia – podlegające sprawdzeniu, ale nie zawsze ocenie w formie stopnia;

2) wypowiedzi ustne:

- odpowiedzi z ostatnich 3 lekcji,

b. aktywność na lekcji;

3) sposoby oceniania:

- stopniem,
- plusami / minusami;

4) w dzienniku zajęć edukacyjnych ocena pracy ucznia rejestrowana będzie w postaci zapisu cyfrowego;

5)szczegółowe wymagania na poszczególne oceny opracowane są odrębnie;

4. Ustalenia końcowe.

1) uczeń powinien być informowany o swoich ocenach na bieżąco i systematycznie;

2) aktywność na lekcji, np. częste zgłaszanie, udzielanie poprawnych odpowiedzi, aktywna praca w grupach może być oceniana „+”. Za pięć „+” uczeń otrzymuje ocenę celującą, za trzy bardzo dobrą.

3) wiedza i umiejętności uczniów zdobyte podczas kształcenia na odległość podlegają ocenie;

4) ocenie bieżącej podlegają:

- odesłane nauczycielowi z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej prace pisemne i inne, nauczyciel decyduje, które z odesłanych prac podlegają ocenie,
- odpowiedzi ustne ucznia pozyskane podczas rozmowy online,
- inne formy w zależności od narzędzi wykorzystywanych przez nauczyciela w pracy zdalnej;

- oceny bieżące uzyskane podczas zdalnego nauczania będą brane pod uwagę przy wystawieniu oceny śródrocznej i rocznej

- zadane prace pisemne, uczeń powinien dostarczyć nauczycielowi w wyznaczonym przez niego terminie i formie. Po upływie wyznaczonego terminu, uczeń otrzyma ocenę niedostateczną. Informacja o zadanej pracy i terminie jej przesłania będzie zapisana w e-dzienniku z zakładce Zadania domowe;

Na ocenę celującą uczeń:

- Spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą.
- Posiada wiedzę i umiejętności wykraczające poza poziom przewidziany programem nauczania, które są efektem samodzielnej pracy, wynikają z indywidualnych zainteresowań, potrafi je zaprezentować.
- Jest bardzo aktywny na lekcji.
- Wykonuje zadane prace i ćwiczenia, przynosi niezbędne pomoce.
- Prowadzi na bieżąco zeszyt ćwiczeń.
- Uczestniczy w konkursach religijnych szkolnych i pozaszkolnych

Na ocenę bardzo dobrą uczeń:

- Posiada pełny zakres wiadomości i umiejętności wynikających z programu nauczania.
- Sprawnie posługuje się nabytymi umiejętnościami, jest zawsze przygotowany i bardzo aktywny na lekcji.
- Posiada i starannie prowadzi zeszyt ćwiczeń.
- Przynosi niezbędne pomoce.

Na ocenę dobrą uczeń:

- Opanował większość wiadomości i umiejętności wynikających z programu nauczania i potrafi je poprawnie zaprezentować.
- Prowadzi na bieżąco zeszyt ćwiczeń, jest zawsze przygotowany do katechezy.
- Wykonuje systematycznie zadane prace i ćwiczenia.
- Uczeń posiada wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne wykorzystanie, jest aktywny na lekcji.

Na ocenę dostateczną uczeń:

- Posiada wiedzę i umiejętności niezbędne na danym etapie nauki, pozwalające na rozumienie podstawowych zagadnień.
- Potrafi wyrywkowo stosować wiedzę, proste zagadnienia przedstawia przy pomocy nauczyciela, ale ma braki w wiadomościach.
- Uzupełnia na bieżąco zeszyt ćwiczeń.
- Wykonuje zadane prace i przynosi niezbędne pomoce.
- Nie wykazuje większego zainteresowania przedmiotem.

Na ocenę dopuszczającą uczeń:

- Posiada minimalną wiedzę i umiejętności przewidziane w programie nauczania.
- Posiada braki w wiedzy i umiejętnościach religijnych, które nie uniemożliwiają mu czynienia postępów w ciągu dalszej nauki.
- Ma zeszyt ćwiczeń, który rzadko jest uzupełniany.
- Sporadycznie włącza się w pracę grupy, proste polecenia wymagające zastosowania podstawowych umiejętności wykonuje przy pomocy nauczyciela.

Na ocenę niedostateczną uczeń:

- Nie zostały spełnione kryteria wymagań na ocenę dopuszczającą, niezbędne do opanowania podstawowych umiejętności.
- Nie prowadzi zeszytu, ćwiczeń, nie wykonuje zadawanych prac.
- Odmawia wszelkiej współpracy.

KRYTERIA OCENIANIA

z katechezy w zakresie **klasy I** szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/10

i podręcznika nr AZ-11-01/18-RA-1/20

„Bóg naszym Ojcem”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA Dобра
I. Spotykamy się we wspólnocie		
Uczeń: - używa pozdrowień świeckich i chrześcijańskich (B.13.2), - podaje, że katecheza jest spotkaniem z Bogiem, - wykonuje poprawnie znak krzyża (B.2.2).	Uczeń: - rozróżnia znak krzyża: krzyż w kościele, domu rodzinnym, sali szkolnej (B.2), - wymienia słowa, jakie mówimy czyniąc znak krzyża, - wymienia i nazywa osoby znaczące w jego życiu.	Uczeń: - podaje zasady obowiązujące w zespole klasowym (E.3.4), - wykonuje z szacunkiem znak krzyża świętego (B.2.b), - wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.3), - wskazuje różne sposoby okazywania miłości w rodzinie, - wskazuje na różnice pomiędzy świątynią a innymi budynkami.
II. Bóg mnie stworzył		
Uczeń: - podaje, że Bóg jest Stwórcą wszystkiego, - podaje, że Anioł Stróż jest opiekunem człowieka (A.2.2), - podaje imiona pierwszych ludzi.	Uczeń: - nazywa Boga źródłem dobra (A.3.1), - przyswaja słowa modlitwy do Anioła Stróża, - stwierdza, że Bóg jest zawsze blisko nas i obdarza łaską (A.2.2), - podaje przykłady dobrego postępowania, - określa, kogo nazywamy bliźnim.	Uczeń: - wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.3.1), - podaje przykłady okazywania wdzięczności za otrzymane dary (A.2.2), - identyfikuje pochodzenie człowieka ze stworzeniem przez Boga, - wyjaśnia, że stworzenie aniołów jest przejawem miłości Bożej (A.3.2), - wyjaśnia, co to znaczy, że Anioł Stróż czuwa nad nami, - wymienia przejawy dobra i zła w świecie (C.2.1), - wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.2).
III. Bóg mnie kocha		
Uczeń: - podaje, że Pan Bóg jest obecny w kościele, - identyfikuje spośród różnych ksiązek Pismo Święte.	Uczeń: - podaje, że w Piśmie Świętym zawarte jest słowo Boga, - z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże (C.1.1), - wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2).	Uczeń: - objaśnia, gdzie jest tabernakulum, - wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.2.3), - objaśnia, jak należy słuchać słowa Bożego, - wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy w życiu (C.1.3), - podaje, że Bóg jest obecny w sprawowanej liturgii (B.1).
IV. Bóg troszczy się o mnie		
Uczeń: - charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1), - opisuje, czym jest wspólnota szkolna (E.3.1),	Uczeń: - wyjaśnia, że Maryja jest matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), - podaje przykłady dobrych uczynków miłosierdzia (E.4.7),	Uczeń: - wskazuje na Boga jako Miłosiernego Ojca, któremu należy zaufać, - wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2), - wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.2), - wyjaśnia, czym jest wspólnota parafialna (E.4.4),

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
Uczeń: - wymienia elementy budujące wspólnotę (E.3), - objaśnia, jak powinniśmy wykonywać znak krzyża (B.2.1), - podaje, że miłość rodziców jest darem Boga (A.2.b), - podaje, że Kościół jest wspólnotą ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), - charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1).	Uczeń: - wyjaśnia obecność Boga w czasie katechezy (E.1.1), - wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), - wyjaśnia pojęcie Kościoła jako Ludu Bożego, - określa, czym charakteryzuje się rodzina dzieci Bożych (E.4.4).
Uczeń: - wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej (A.3.2), - wskazuje w codzienności ślady Bożych darów (A.2.2), - opowiada, że Bóg obdarował człowieka rozumem i wolną wolą (E.1.3), - uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3), - przytacza treść przykazania miłości, - wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas (A.2.1), - wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego” (E.1.5).	Uczeń: - wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest, wiara (A.2.4), - omawia teksty mówiące o działaniu Boga (A.3.3), - wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga (A.1.1), - uzasadnia na podstawie tekstów biblijnych, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3), - uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).
Uczeń: - wymienia znaki obecności Boga w kościele, - wymienia przykazania Boże (C.1.1), - wyjaśnia, czym jest bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), - przytacza treść trzeciego przykazania Bożego.	Uczeń: - opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), - uzasadnia, dlaczego powinniśmy czytać Pismo Święte, - wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest i wiara (A.2.4), - wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi Postaciami Chleba i Wina), (B.1.1), - wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1).
Uczeń: - wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia (B.8.1), - rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty, znaki oraz symbole liturgiczne (B.2.2), - charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej (E.3.4),	Uczeń: - wymienia przejawy Bożego miłosierdzia (B.8.2), - uzasadnia potrzebę zaufania Miłosiernemu Ojcu (B.8.3), - opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1),

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA Dобра
- wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2), - wskazuje, co może powiedzieć Bogu na modlitwie.	- opowiada, jak można okazać posłuszeństwo rodzicom, - wyjaśnia, w czym powinien naśladować Pana Jezusa, - objaśnia, w jaki sposób można okazywać dobro ludziom, - podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem.	- charakteryzuje cechy koleżeństwa i przyjaźni (E.3.5), - wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6), - podaje znaczenie słowa: „naśladować”, - podaje, czym jest modlitwa i na czy polega modlitwa (D.1.1), - wyjaśnia, co to znaczy, że Bóg jest dobrym Ojcem.
V. Jesteśmy Bożą rodziną		
Uczeń: - charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1), - wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a).	Uczeń: - objaśnia, w jaki sposób można okazać miłość swojej mamie na wzór Jezusa, - wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości tacie.	Uczeń: - rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób (E.1.4), - wskazuje na więzi osobowe w rodzinie (E.2.2).
VI. Katechezy okolicznościowe		
Uczeń: - objaśnia, co należy czynić, aby osiągnąć świętość (E.1.d), - podaje, że Pan Jezus jest Królem, - podaje przykłady dobrych uczynków względem bliźnich, - podaje, że Pan Jezus nazywa siebie Dobrym Pasterzem, - podaje, że Pan Jezus wstąpił do nieba, - wskazuje na krzyż jako symbol wiary, - podaje, że Maryja jest Matką Pana Jezusa i naszą Matką (A.4.2).	Uczeń: - wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych (E.4.7),; (D.2.3), - opowiada, jak należy zachowywać się na cmentarzu, pomóc zmarłym osiągnąć niebo, - przytacza okoliczności przyjścia na świat Pana Jezusa: Łk 2,1.3-17, - wymienia pokarmy, które przynosimy do święcenia - podaje, że czas odpoczynku jest darem Pana Boga, - opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu, - wskazuje, że podczas wakacji należy pamiętać o niedzielnej Mszy świętej i codziennej modlitwie, - wskazuje, że Pan Jezus cierpiał i umarł na krzyżu,	Uczeń: - wyjaśnia, jak można naśladować Bernadettę (D.7.1), - wymienia cechy królestwa Pana Jezusa. - określa, jakim Królem jest Pan Jezus, - wyjaśnia, dlaczego od św. Mikołaja można uczyć się dobroci. - charakteryzuje postać świętego Mikołaja, - wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), - wnioskuje, że dobrymi uczynkami okazuje miłość Panu Jezusowi - Królowi, - wyjaśnia, co znaczy być miłosiernym, - opisuje wigilijne zwyczaje i tradycje, - redaguje świąteczne życzenia - opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu, - wskazuje, że rekolekcje pomagają zbliżyć się do Pana Jezusa, - podaje, gdzie i kiedy Jezus spożył Ostatnią Wieczerzę, - identyfikuje Mszę świętą z pamiątką Ostatniej Wieczerzy, - przytacza treść modlitwy uwielbiającej Jezusa w Najświętszym Sakramencie (D.4.1), - opowiada o drodze krzyżowej Pana Jezusa, - wymienia cechy Jezusa Dobrego Pasterza, - nazywa Maryję Królową Polski, - wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus troszczy się o nas (A.2.1), - podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego,

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
- charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5), - podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy - Pozdrowienie Anielskie (D.5.3), - omawia uczynki miłosierdzia (E.4.6), - Wyjaśnia rolę modlitwy w życiu człowieka (D.2.3).	- uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3), - charakteryzuje modlitwę Maryi (D.5.1), - podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie), (D.3.3). - podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej), (D.3.2), - dowodzi, że Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1).
Uczeń: - podaje, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3), - wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2), - wyjaśnia że przez miłość do rodziców, rodzeństwa, rówieśników okazuje miłość Bogu (E.2.c).	Uczeń: - wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), - wyjaśnia co to znaczy, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3), - uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).
Uczeń: - opowiada o wydarzeniu ukazania się Matki Bożej w Lourdes, - opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, - opowiada o życiu św. Bernadetty (E.1.d), - uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4), - wymienia imiona świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7), - wymienia najważniejsze wydarzenia w roku liturgicznym (B.4.1), - wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1), - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem, - podaje, że Pan Jezus z miłości do nas przyjął cierpienie i śmierć na krzyżu, - podaje, że znak krzyża jest wyrazem miłości Jezusa do nas, - wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6), - opowiada, że Pan Jezus jest Światłem dla wszystkich ludzi, - wskazuje na konieczność życia zgodnego z usłyszanym Słowem Bożym (F.1.d), - uzasadnia potrzebę przepraszania Boga i ludzi za popełnione zło (F.1.b), - uzasadnia konieczność czynienia dobra (C.2.a), - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym - Wielki Piątek, - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym - Wielka Sobota,	Uczeń: - uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Boga w codziennych wydarzeniach (A.1.1), - wyjaśnia znaczenie uroczystości i świąt (B.13.2), - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym (B.13.2), - wyjaśnia znaczenie Wcielenia Syna Bożego (B.5.1), - charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania (B.5.2), - podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni, - wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.II), (B.2.2), - opowiada o wydarzeniach Ostatniej Wieczerzy, - charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkiego Czwartku, - wskazuje, że Msza święta jest najdoskonalsza forma modlitwy liturgicznej (D.6.1), - wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań (B.13.2), - wyjaśnia, na czym polega adoracja krzyża (B.13.2), - wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (B.13.2), - charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego przeżywania Wielkiego Piątku, - wyjaśnia symbolikę święconki (B.13.2), - charakteryzuje Maryję jako Królową Polski,

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
	- objaśnia, kiedy Pan Jezus dźwigał krzyż, - proponuje, jak należy postępować, aby osiągnąć niebo. - podaje, kiedy święcimy pokarmy, - wyjaśnia, co przypomina Pana Boga podczas wakacji.	- wymienia symbole Ducha Świętego.

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
- wyjaśnia znaczenie Zmartwychwstania (B.5.1), - wybiera sposoby oddawania czci Maryi Królowej Polski (D.5.4), - opowiada o wniebowstąpieniu Pana Jezusa, - wyjaśnia, od kiedy w nas mieszka Duch Święty, - redaguje krótkie wezwanie modlitwy do Ducha Świętego.	- wyjaśnia znaczenie Uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego, - wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2), - wyjaśnia sens procesji Eucharystycznych i uzasadnia potrzebę udziału w nich (B.2.2).

KRYTERIA OCENIANIA

z katechezy w zakresie **klasy II** szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/18
i podręcznika nr AZ-12-01/18-RA-15/21
„*Bóg daje nam swego Syna – Jezusa*”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Jezus umiłowanym Synem Boga Ojca				
Uczeń: – podaje, że proroctwo Izajasza wypełniło się w Osobie Pana Jezusa, – wylicza, w czym człowiek podobny jest do Pana Boga, – podaje, że Maryja jest wzorem miłości i posłuszeństwa Bogu, – podaje, że Jezus jest obiecany Zbawicielem.	Uczeń: – podaje, że człowiek jest najdoskonalszym stworzeniem, – identyfikuje grzech pierworodny z upadkiem człowieka, – podaje, że Bóg obiecał zbawienie, – podaje, kim był Izajasz, – wylicza przykłady posłuszeństwa Bogu.	Uczeń: – wyjaśnia słowo: „stworzył”, – wyjaśnia pojęcia: „grzech”, „zbawienie” (A.3.4), – okazuje żal za to, że nie zawsze jest posłuszny Panu Bogu, – wyjaśnia pojęcia: „prorok”, „Mesjasz” (A.3.4), – planuje drogę przemiany życia na lepsze, – wskazuje na potrzebę posłuszeństwa Bogu i ludziom, – opowiada o narodzinach Pana Jezusa.	Uczeń: – wykazuje różnice między człowiekiem a innymi stworzeniami, – naśladuje Boga w Jego dobroci (C.2.c), – opowiada o grzechu pierwszych ludzi, – wyjaśnia, że Jezus jest obiecany Zbawicielem (A.3.4), – opowiada o Izajaszu, który zapowiada obietnicę zbawienia (A.3.4), – opowiada o Janie Chrzcicielu, który zapowiadał spełnienie obietnicy Boga w Jezusie Chrystusie (A.3.4), – ocenia swoją postawę wobec Boga w codziennym życiu, – wyjaśnia słowa Maryi „Oto ja służebnica Pańska...”, – wyjaśnia, że Jezus jest Słowem Boga (A.3.4), – okazuje radość z narodzenia Pana Jezusa (A.4.a).	Uczeń: – wybiera sposób dziękowania Panu Bogu, – okazuje wdzięczność wobec Pana Boga za to, że został stworzony na Jego obraz i podobieństwo, – planuje modlitwę przeproszenia za grzechy, – redaguje modlitwę przeproszenia Pana Boga za grzechy, – wyjaśnia, w jaki sposób wypełniły się proroctwa Izajasza (A.3.4), – ocenia swoją postawę wobec Chrystusa, – uwielbia Jezusa – Zbawiciela modlitwą, – okazuje wdzięczność Jezusowi (A.4.a), – przyjmuje postawę posłuszeństwa słowu Bożemu, – uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i Zbawcą (A.3.4), – wybiera sposób okazywania wdzięczności (A.4.C).
II. Jezus moim Przyjacielem				
Uczeń: – podaje, że Pan Jezus zaprasza nas do przyjaźni, – podaje, że Jezus jest naszym Przyjacielem i nam towarzyszy, – podaje, że Jezus jest naszym Nauczycielem, – pragnie poznawać naukę Jezusa, – podaje, że Pan Jezus na weselu w Kanie Galilejskiej uczynił pierwszy cud, – podaje, że Pan Jezus uzdrawiał chorych.	Uczeń: – wymienia najważniejsze cechy przyjaźni między ludźmi i odnosi je do Jezusa, – opowiada o publicznej działalności Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus nauczał przez przypowieści, – definiuje słowo: „cud”, – opowiada o publicznej działalności Jezusa	Uczeń: – wyjaśnia, że Jezus zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską (A.2.1), – wskazuje, jak postępuje przyjaciel Jezusa, – ukazuje związek pomiędzy obchodami Świąt Narodzenia Pańskiego i Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa, – wyraża pragnienie spotykania się z	Uczeń: – proponuje, co należy czynić, aby pogłębiać przyjaźń z Jezusem, – planuje naśladować Pana Jezusa w miłości do bliźnich, – wyjaśnia, że Jezus zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską (A.2.1), – wyjaśnia, że Pan Jezus jest obecny w Eucharystii pod postaciami chleba i wina oraz w swoim słowie,	Uczeń: – ocenia swoją postawę w świetle przykazania miłości, – uzasadnia potrzebę skupienia i modlitwy podczas Mszy Świętej, – wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.4.a), – wyraża potrzebę regularnych spotkań z Chrystusem i pielęgnowania przyjaźni z Nim

	(A.2.1), – wyjaśnia znaczenie cudu Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej, – wymienia przykłady cudów Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus uzdrawiał chorych.	Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.4.a), – identyfikuje przypowieść z nauką Jezusa, – wskazuje, w jaki sposób Pan Jezus pomaga ludziom w codziennym życiu, – opowiada o publicznej działalności Jezusa – uzdrowienie niewidomego nad sadzawką.	– stara się uważnie słuchać słowa Bożego, – wskazuje, w jaki sposób Pan Jezus pomaga ludziom w codziennym życiu, – wyraża ufność wobec Pana Jezusa, – okazuje zaufanie i wdzięczność Panu Jezusowi, – troszczy się o pogłębianie przyjaźni z Jezusem.	(B.12.c), – proponuje przykłady okazania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego pomoc, – okazuje zaufanie i wdzięczność Panu Jezusowi, – troszczy się o pogłębianie przyjaźni z Jezusem, – wskazuje różne formy okazywania pomocy chorym, – redaguje modlitwę w intencji chorych.
--	---	---	---	--

III. Jezus moim Królem

Uczeń: – podaje, że Pan Jezus wszystko może uczynić, – podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem, – podaje, kiedy Pan Jezus modlił się w Ogrójcu, – podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej) (D.3.2), – identyfikuje krzyż Chrystusa ze znakiem zbawienia, – wyjaśnia, że Jezus z miłości do człowieka oddał życie, – podaje, że Jezus umarł i zmartwychwstał, – podaje, że Pan Jezus przebacza ludziom grzechy.	Uczeń: – objaśnia, co Pan Jezus okazał przez cudowny połów ryb, – wymienia warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie itd.) (D.3.3), – planuje modlitwę biorąc za przykład z Jezusa (D.3.b), – przytacza treść modlitwy Pana Jezusa, – podaje, że Jezus umarł na krzyżu dla naszego zbawienia, – wymienia osoby, które przyszyły do grobu Jezusa, – przytacza słowa, którymi Jezus ustanowił sakrament pokuty.	Uczeń: – opowiada o publicznej działalności Jezusa – cudownym połowie ryb, – streszcza teksty źródłowe o modlitwie, – wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1), – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o śmierci Jezusa (A.4.1), – nazywa Wielkanoc największym świętem chrześcijan, – opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa (A.4.1), – opowiada o spotkaniu Zmartwychwstałego Jezusa z Apostołami (A.4.1).	Uczeń: – określa czyny, które pozwalają iść za Jezusem, – określa, w jaki sposób powinniśmy modlić się, – odmawia codziennie modlitwę Ojcze nasz (D.4.a), – planuje modlitwę biorąc za przykład z Jezusa (D.3.b), – wskazuje, potrzebę gotowości na wypełnianie woli Ojca, – wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary (A.4.3), – pragnie żyć w stanie łaski uświęcającej (A.3.b), – pogłębia więź z Chrystusem i narodzonym i zmartwychwstałym (B.5.a), – wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu oraz przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa.	Uczeń: – wskazuje na postawę wdzięczności i zaufania Panu Jezusowi obecnemu w naszym życiu, – wnioskuje, że w modlitwie jednoczymy się z Panem Jezusem (D.3.3), – poprzez tę modlitwę wielbi Boga, ufa Bogu, prosi Go, jest otwarty na pełnienie woli Bożej (D.4.b), – proponuje modlitwę, biorąc przykład z Jezusa (D.3.b), – okazuje wdzięczność Jezusowi za odkupienie, – ukazuje związek pomiędzy obchodami Świąt Narodzenia Pańskiego i Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (A.4.1), – wyraża potrzebę regularnych spotkań z Chrystusem i pielęgnowania przyjaźni z Nim (B.12.c).
--	---	---	--	--

IV. Królestwo Jezusa – królestwem miłości

Uczeń: – podaje, że Jezus nauczał ludzi, – podaje, że Jezus objawia nam Ojca, – recytuje z pamięci modlitwę: „Ojcze nasz”, – podaje, że Pan Jezus ustanowił sakramenty, – nazywa Jezusa Królem,	Uczeń: – przypomina, czym jest przypowieść, – opowiada o publicznej działalności Jezusa, – wyjaśnia, że Jezus objawia nam Ojca, – identyfikuje Mszę Świętą ze spotkaniem z Bogiem,	Uczeń: – opowiada o przypowieści o siewcy, – pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa (A.4.c), – wyjaśnia, że Jezus objawia nam Ojca, – wylicza sakramenty święte, – podaje, że Bóg jest	Uczeń: – wyjaśnia znaczenie przypowieści o siewcy, – okazuje szacunek wobec słowa Bożego (A.2.c), – uzasadnia zbawczy sens śmierci Jezusa, – uważnie słucha Pisma Świętego	Uczeń: – odnosi treści Pisma Świętego do swojego życia, – uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga wprowadzania go w życie (F.1.3), – uzasadnia zbawczy sens śmierci Jezusa,
---	---	---	---	---

– podaje słowa, które usłyszeli ludzie podczas chrztu Jezusa w Jordanie, – podaje, że Pan Jezus wzywa nas do głoszenia Jego nauki, – podaje, że Pan Jezus jest dobrym Pasterzem ludzi, – wymienia imię obecnego papieża, – angażuje się w życie Kościoła, – modli się za misję (A.6.a), – podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego, – wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2), – podaje, że Dekalog jest wyrazem troski Boga o szczęście i radość człowieka, – podaje, że obowiązkiem chrześcijanina jest miłość bliźniego, – przytacza treść przykazania miłości, – podaje główne prawdy wiary, – definiuje określenia: „łaska”, „łaska uświęcająca”, – nazywa łaskę darem i pomocą Pana Boga, – definiuje pojęcie: „miłość”, – podaje, kiedy otrzymujemy łaskę uświęcającą.	– wylicza sakramenty święte, – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii i w sakramentach (B.1.1), – podaje, że Jezus przyjdzie ponownie na Ziemię, – wymienia, kto objawił się w czasie chrztu Jezusa, – podaje, że Piotr jest zastępcą Jezusa, – wyjaśnia termin: apostołstwo, – streszcza tekst biblijny o zesłaniu Ducha Świętego, – wymienia przykazania Boże (C.1.1), – podaje, że Bóg dał ludziom przykazania, – identyfikuje bliźniego z drugim człowiekiem, – przytacza przykłady wypełniania przykazania miłości, – podaje przykłady dobrego postępowania, – troszczy się o wzrost swojej wiary, – charakteryzuje sposób życia w łasce Bożej, – podaje, że miłość jest podstawowym prawem chrześcijaństwa, – podaje, że Piotr jest zastępcą Jezusa, – uzasadnia, że wiara ma wpływ na postępowanie i wybory moralne człowieka, – podaje, jak powinien zachowywać się człowiek wobec innych.	- obecny we Mszy Świętej, – wyjaśnia, że w sakramentach świętych otrzymujemy Boże dary, – wyjaśnia, na czym polega królewska godność Jezusa (A.6.1), – opowiada o chrzcie Jezusa, – opowiada o powołaniu uczniów i wybraniu apostołów, – wybiera sposoby apostołowania w świecie (A.6.a), – wyjaśnia, w jaki sposób Jezus opiekuje się nami w drodze do Ojca, – wyjaśnia, na czym polega sens pracy misjonarza (F.2.1), – opowiada o działaniu Ducha Świętego w Kościele (A.5.1), – opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj, – wyraża radość z przestrzegania przykazań Bożych w życiu (C.1.d), – wskazuje na potrzebę dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem, – wyjaśnia obowiązek miłości bliźniego, – identyfikuje wiarę z darem otrzymanym od Pana Boga, – charakteryzuje sposób życia w łasce Bożej, – streszcza ewangeliczny opis pobytu Pana Jezusa w świątyni, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus pozostał w świątyni.	(A.2.a), – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii i w sakramentach (B.1.1), – opowiada o powtórny przyjsciu Pana Jezusa (A.6.1), – określa, od jakiego momentu zamieszkuje w człowieku Trójca Święta, – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – określa cechy Jezusa – dobrego Pasterza, – wyjaśnia, że Chrystus założył swoje Królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele, – wyraża radość dziecka Bożego, – określa, na czym polega misyjna działalność Kościoła (F.2.1), – wskazuje, w jaki sposób dziecko może wspierać misjonarza (F.2.2), – redaguje modlitwę do Ducha Świętego, – wyjaśnia, w jakim celu Bóg daje nam przykazania Boże, – wyjaśnia, że przykazania są drogowskazem w życiu (C.3.1), – stwierdza, że Jezus jest źródłem miłości, – wyjaśnia treść przykazania miłości, – planuje wypełniać przykazanie miłości naśladując Pana Jezusa, – przyjmuje postawę miłości bliźniego na wzór Pana Jezusa, – uzasadnia, że nasze postępowanie jest odpowiedzią Panu Bogu za łaskę wiary, – stara się żyć według zasad wiary, – okazuje wdzięczność Panu Bogu za dar wiary, – stwierdza konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6.2), – wskazuje działania	– pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa (A.4.c), – okazuje wdzięczność Jezusowi (A.4.a), – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii i w sakramentach (B.1.1), – stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjscie Pana (A.6.c), – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za chrzest, – redaguje modlitwę dziękczynną za chrzest, – wyraża w modlitwie wdzięczność Bogu za dar chrztu świętego, – proponuje modlitwę dziękczynną za dar bycia uczniem Jezusa, – okazuje wdzięczność Jezusowi za troskę o nasze zbawienie, – opowiada o powołaniu Piotra na pierwszego papieża, – uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa (A.6.3), – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (A.5.b), – wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy życiowe, – wyraża wdzięczność Bogu za przykazania, – planuje żyć zgodnie z przykazaniami Bożymi, – określa sposoby wypełniania przykazań Bożych, – planuje sposoby wypełniania przykazań, – planuje realizację miłosierdzia w swoim życiu, – uzasadnia potrzebę realizowania przykazania miłości w codziennym życiu (C.5.1),
--	---	---	---	--

			Jezusa wynikające z miłości, – wybiera sposoby własnej odpowiedzi na wezwanie Jezusa do miłości.	– wskazuje sposoby wypełniania przykazania miłości w codziennym życiu.
V. Jezus zaprasza mnie do pracy w swoim Kościele				
Uczeń: – podaje, co to jest wolność i wybory człowieka (C.3.1), – podaje, że Pan Jezus jest wzorem oddawania czci Bogu Ojcu, – podaje, że Bóg mówi do nas, – podaje, czym jest grzech, – troszczy się o wrażliwe sumienie poprzez słuchanie słowa Bożego (C.4.b), – wymienia warunki sakramentu pokuty, – wyjaśnia, kiedy Pan Bóg przebacza nam grzechy, – przeprasza Pana Boga za grzechy, – podaje, że chrześcijanin jest odpowiedzialny za Kościół, – wymienia przykazania kościelne (E.4.3), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, zwłaszcza cierpiącemu i potrzebującemu (C.5.2), – podaje, że Pan Jezus dał nam Ducha Świętego, – podaje, że Duch Święty buduje wspólnotę Kościoła, – identyfikuje chrzest z „narodzeniem z wody i z Ducha” (C.3.2).	Uczeń: – streszcza ewangeliczny opis spotkania Jezusa z Nikodemem, – stara się okazywać miłość Bogu, – wyjaśnia, na czym polega prawdomówność i uczciwość, prezentuje właściwe postawy w stosunku do otaczającego środowiska, przyrody oraz własnego ciała (C.3.3), – podaje, że sumienie jest darem od Boga, – wymienia warunki sakramentu pokuty, – podaje, w jakim sakramencie Pan Jezus przebacza nam grzechy, – wyjaśnia, kiedy Pan Bóg przebacza nam grzechy, – opowiada przypowieść o faryzeuszu i celniku, – podaje, kim jest chrześcijanin, – wyjaśnia treści i znaczenie przykazań kościelnych (E.4.3), – wymienia pierwsze przykazanie kościelne (E.4.3), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – wymienia drugie przykazanie kościelne (E.4.3), – streszcza przypowieść o miłosiernym Ojcu, – często przeprasza Boga za swoje za grzechy, – wymienia trzecie przykazanie kościelne (E.4.3), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – wymienia czwarte przykazanie kościelne	Uczeń: – dowodzi, że Pan Jezus przemienia nasze serca, – jest wrażliwy na krzywdę innych (C.5.c), – ukazuje, że człowiek powinien zastanawiać się nad swoim postępowaniem, – planuje zmienić swoje postępowanie na lepsze, – wymienia grzechy główne, – wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), – uzasadnia, że do Boga może się zbliżyć tylko człowiek z czystym sercem, – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – rozumie, że do Boga może się zbliżyć tylko człowiek z czystym sercem, – potrafi wykazać różnice w zachowaniu faryzeusza i celnika, – ilustruje przykazanie kościelne, – wyjaśnia znaczenie pierwszego przykazania kościelnego (E.4.3), – nazywa Boga miłosiernym Ojcem, – wyjaśnia znaczenie drugiego przykazania kościelnego (E.4.3), – podaje, że Eucharystia jest źródłem życia wiecznego, – objaśnia, czym jest Komunia Święta, – potrafi wskazać okoliczności ustanowienia Eucharystii, – okazuje wdzięczność Panu Jezusowi za dar	Uczeń: – zachowuje szacunek do człowieka (C.5.b), – wyjaśnia, co to znaczy „narodzić się z wody i z Ducha” (C.3.2), – ocenia swoje postępowanie wobec Boga, – szanuje siebie i innych w świecie realnym i wirtualnym (E.1.c), – ocenia swoje postępowanie względem Boga i bliźnich, – uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania (C.3.4), – uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2), – opowiada przypowieść o faryzeuszu i celniku, – potrafi wykazać różnice w zachowaniu faryzeusza i celnika, – uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2), – planuje troszczyć się o własny rozwój duchowy, – ocenia swoje postępowanie wobec Boga i ludzi, – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – określa, co należy uczynić, aby wrócić do Boga, – wyjaśnia, że Chrystus przemienia chleb i wino w swoje Ciało i swoją Krew, – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – wyjaśnia znaczenie piątego przykazania kościelnego (E.4.3),	Uczeń: – uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), – zachowuje szacunek do człowieka (C.5.b), – modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi (D.1.g), – stara się okazywać miłość Bogu, – opowiada o spotkaniu Jezusa z Zacheuszem, – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie (B.10.h), – przeprasza Pana Boga za grzechy, – ocenia swoje postępowanie wobec Boga i ludzi, – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – zachowuje przykazania kościelne, – ocenia swoje postępowanie wobec Boga i ludzi, – określa, dlaczego powinniśmy jak najczęściej uczestniczyć we Mszy Świętej i posilać się Ciałem Chrystusa, – wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne: np. klasowe, rodzinne, parafialne (C.5.1), – redaguje modlitwę do Ducha Świętego, – uzasadnia potrzebę modlitwy o dary Ducha Świętego.

	(E.4.3), – wymienia najważniejsze dobre uczynki, – streszcza naukę Pana Jezusa o poście, – wymienia piąte przykazanie kościelne (E.4.3), – okazuje dobro bliżnim (C.5.d), – nazywa Ducha Świętego Pocieszycielem, Duchem Prawdy, – wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2).	Eucharystii, – uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania (C.3.4), – charakteryzuje właściwą postawę człowieka poszczącego, – planuje realizować wskazania Pana Jezusa w swoim życiu, – wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa, – uzasadnia potrzebę modlitwy o dary Ducha Świętego, – wykazuje zainteresowanie przynależnością do wspólnot religijnych w swojej parafii (E.4.d).	– służy potrzebującym (C.5.e), – wyraża wdzięczność Bogu za dar Ducha Świętego (E.1.6).	
--	---	--	--	--

VI. Jezus daje Ducha Świętego

Uczeń: – podaje, kiedy otrzymujemy łaskę uświęcającą, – podaje definicje daru rozumu, – podaje znaczenie daru rady, – jest przekonany o potrzebie modlitwy o dary Ducha Świętego, – definiuje dar męstwa, – identyfikuje Ducha Świętego z Dawcą daru męstwa, – definiuje umiejętność jako dar Ducha Świętego, – podaje, że pobożność jest darem Ducha Świętego, – podaje, że w pięknie świata poznajemy Boga.	Uczeń: – podaje, że źródłem daru mądrości jest Duch Święty, – wyjaśnia przykazanie miłości, – proponuje przykłady dobrych uczynków, – wyjaśnia, do czego uzdalnia dar męstwa, – wybiera sposób okazywania męstwa w codziennym życiu, – wymienia, do czego uzdalnia człowieka dar umiejętności, – definiuje słowo: „pobożność”, – wyjaśnia, do czego uzdalnia nas dar pobożności, – podaje, że Duch Święty jest źródłem darów, – wyjaśnia, czym jest dar bojaźni Bożej, – wskazuje na wakacje jako czas wolny dany od Boga.	Uczeń: – przytacza treść definicji daru mądrości Ducha Świętego, – wskazuje sposoby pogłębiania wiary, – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – wskazuje na Ducha Świętego jako Dawcę darów, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje czyny i słowa, – opowiada, jak wykorzystać dar umiejętności w codziennym życiu, – porównuje relację Boga z człowiekiem do relacji ojcowskich (A.5.a), – planuje rozwój swojej pobożności, – wymienia dary Ducha Świętego, – przyjmuje postawę otwartości na dary Ducha Świętego (A.5.a), – objaśnia, w jaki sposób można pogłębiać przyjaźń z Panem Bogiem.	Uczeń: – określa rolę Ducha Świętego w życiu człowieka, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary, – wyjaśnia, dlaczego wiara jest ważna w życiu człowieka, – wyjaśnia, że dary Ducha Świętego trzeba pomnażać, – wskazuje sposoby działania, które prowadzą do szczęścia, – okazuje szacunek wobec innych, – wskazuje konkretny przykład „wojownika Pana”, – wskazuje, że dar umiejętności pomaga dostrzec Boga w drugim człowieku, – porównuje relację Boga z człowiekiem do relacji ojcowskich (A.5.a), – określa, w jaki sposób można rozwijać dar pobożności (A.5.b), – wyraża wdzięczność za otrzymane dary Ducha Świętego, – planuje udział we Mszy Świętej oraz codzienną modlitwę.	Uczeń: – troszczy się o mądrość Bożą w swoim życiu, – jest przekonany o potrzebie modlitwy do Ducha Świętego o dar mądrości (A.5.a), – uzasadnia rolę Ducha Świętego i Jego darów w rozwoju wiary, – jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (A.5.b), – planuje sposoby pogłębiania i rozwijania wiary, – określa, jak pielęgnować dar męstwa (A.5.a), – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – określa, w jaki sposób można rozwijać dar pobożności (A.5.b), – kształtuje w sobie postawę dziecka Bożego, – planuje rozwój swojej pobożności, – uzasadnia potrzebę otwartości na dar bojaźni Bożej, który pomaga nam w dążeniu do Boga, – wyraża swoją postawą owoce daru bojaźni Bożej (A.5.b), – wyjaśnia obecność
---	--	---	--	---

				Boga w pięknie otaczającego świata oraz swoich przeżyciach wakacyjnych, – planuje pogłębiać przyjaźń z Bogiem w czasie wakacji, – dziękuje Bogu za czas wakacji i piękno stworzonego świata (A.1.b),
--	--	--	--	--

VII. Katechezy liturgiczne

Uczeń: – definiuje, kto to jest człowiek święty, – podaje, że święci przebywają w niebie, – okazuje dobroć innym, – podaje miejsce narodzenia Pana Jezusa, – wymienia miejsca spotykania się z Panem Jezusem, – wymienia tradycje Bożego Narodzenia, – podaje, kiedy Pan Jezus zmartwychwstał, – planuje udział we Mszy Świętej w Wielkanoc, – podaje, że Pan Jezus jest obecny w Najświętszym Sakramencie, – planuje swój udział w procesji Bożego Ciała.	Uczeń: – podaje, kiedy obchodzimy Uroczystość Wszystkich Świętych, – podaje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela, – wyjaśnia że Pan Bóg posłał na ziemię swego Syna – Jezusa, – wymienia symbole charakter, – objaśnia, na czym polega nawrócenie, Wielki Post, – podejmuje osobiste postanowienia wielkopostne, – wyraża chęć uczestnictwa w nabożeństwach wielkopostnych, – wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest najważniejszym świętem chrześcijan, – wskazuje na obecność Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.	Uczeń: – wymienia imiona niektórych świętych jako wzór do naśladowania, – interpretuje tekst biblijny wzywający do świętości – Kpł 19,2, – wyjaśnia sens chrześcijańskiego przeżywania okresu Adwentu, – planuje i realizuje postanowienia adwentowe, – wskazuje nabożeństwa odprawiane w okresie Wielkiego Postu, – wyjaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus zmartwychwstał, – opisuje zwyczaje i tradycje związane z obchodami świąt Zmartwychwstania, – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkanocy.	Uczeń: – wyjaśnia znaczenie Uroczystości Wszystkich Świętych, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych, – wyraża pragnienie owocnego przeżycia Adwentu, – przyjmuje postawę wdzięczności i okazuje miłość Bogu za Pana Jezusa, – uzasadnia potrzebę czynienia dobrych uczynków, – opowiada o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, – okazuje radość, że zmartwychwstania Pana Jezusa, – wyjaśnia terminy: tabernakulum, monstrancja, hostia, Najświętszy Sakrament.	Uczeń: – wyjaśnia, co należy czynić aby zostać świętym, – wyraża chęć naśladowania świętych, – określa Adwent jako czas radosnego oczekiwania na Zbawiciela i nawracania się, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – opowiada o narodzeniu Pana Jezusa, – planuje uczestniczyć w liturgii świąt Bożego Narodzenia, – podejmuje osobiste postanowienia wielkopostne, – wyraża chęć uczestnictwa w nabożeństwach wielkopostnych, – angażuje się w przeżywanie świąt Zmartwychwstania Pańskiego.
---	--	--	--	---

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy III szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/18
i podręcznika nr AZ-13-01/18-RA-4/22
„Jezus przychodzi do nas”
 pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Jezus chce ze mną rozmawiać				
Uczeń: – wymienia przykłady spotkań z Chrystusem, – wymienia przykłady troski rodziców o religijne wychowanie dziecka, – podaje, na czym polegało życie pierwszych chrześcijan we wspólnocie, – podaje, jak dawniej ludzie wyrażali swoją miłość i wdzięczność Bogu, – podaje, czym jest modlitwa przeproszenia, – redaguje modlitwę przeproszenia, – wymienia sposoby modlenia się, – podaje, że Pan Bóg wysłuchuje naszych prośb, – definiuje, czym jest modlitwa prośby, – redaguje modlitwę prośby, – definiuje, co to jest modlitwa uwielbienia, – redaguje modlitwę uwielbienia, – podaje, w jakim miesiącu w sposób szczególny modlimy się na różańcu, – podaje, że noszenie medalika jest znakiem naszej wiary, – podaje, że Jezus Chrystus zaprasza wszystkich na Eucharystię, – podaje, że Pan Jezus jest obecny w czasie Mszy Świętej, – wymienia części liturgii Mszy Świętej, – przytacza <i>Modlitwę Pańską</i> , – podaje, że należy dziękować Panu Jezusowi za Jego miłość do nas: nabożeństwo	Uczeń: – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus chce się z nami spotkać, – wyjaśnia, kto tworzy wspólnotę parafialną, – objaśnia, że w rozmowie z Bogiem najważniejsza jest postawa wewnętrzna, – wnioskuje o wartości i potrzebie przepraszania Boga za zło, – wskazuje na potrzebę modlitwy prośby, – określa przykłady modlitwy prośby w Biblii, – wyjaśnia, jak można okazać uwielbienie Bogu, – rozróżnia części i tajemnice różańca, – wyjaśnia, jak modlimy się na różańcu, – charakteryzuje Cudowny Medalik, – rozróżnia części Mszy Świętej, – wyjaśnia, dlaczego i za kogo Pan Jezus oddał życie na krzyżu, – podaje, że Abraham jest przykładem modlitwy (D.2.1), – podaje nazwę nabożeństwa, w czasie którego spotykamy się z Jezusem niosącym krzyż, – nazywa Maryję Pośredniczką, – wskazuje związek nabożeństwa majowego ze czcią oddawaną Maryi (B.7.2), – wymienia, w jakich momentach modlił się Pan Jezus,	Uczeń: – wskazuje na udział rodziców w przygotowaniu do Pierwszej Komunii Świętej, – określa wydarzenia przygotowujące do pełnego udziału w Eucharystii, – wskazuje na Melchizedeka jako przykład modlitwy dziękczynnej, – redaguje modlitwę dziękczynną Bogu za otrzymane dary, – proponuje sposoby uwielbienia Boga, – opowiada historię objawień Maryi w Fatimie, – uzasadnia konieczność noszenia Cudownego Medalika i modlitwy do Matki Bożej, – wyjaśnia, że Pan Jezus jest obecny w Eucharystii w swoim słowie oraz pod postaciami chleba i wina, – uzasadnia potrzebę skupienia i modlitwy podczas Mszy Świętej, – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3), – podaje, na czym polegała ofiara Abrahama, – wymienia stacje Drogi Krzyżowej, – określa kolejność stacji Drogi Krzyżowej, – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3), – wskazuje przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za	Uczeń: – proponuje przykłady, które są wyrazem dziękczynienia Bogu, – streszcza historię Cudownego Medalika, – wskazuje na potrzebę modlitwy na różańcu, – uzasadnia potrzebę przygotowania do Mszy Świętej, – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach czerwcowych (B.7.1), – wyjaśnia, dlaczego ważna w życiu człowieka jest modlitwa i postawa posłuszeństwa Bogu, – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3), – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach Drogi Krzyżowej (B.7.1), – charakteryzuje pośrednictwo Maryi, – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach majowych (B.7.1), – uzasadnia potrzebę modlitwy w życiu chrześcijanina, – charakteryzuje postawę Abrahama, – wskazuje, w czym może naśladować Świętą Katarzynę (C.6.1), – nazywa Maryję Nauczycielką modlitwy (Łk 1,46-55 – <i>Magnificat</i>), – charakteryzuje modlitwę Zdrowaś Maryjo (D.5.1), – podaje z pamięci treść <i>Wyznania wiary</i>	Uczeń: – objaśnia związek ofiary Melchizedeka z ofiarą Mszy Świętej, – ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Najświętszego Serca Pana Jezusa (B.7.2), – ukazuje związek nabożeństw Drogi Krzyżowej ze czcią do Jezusa ukrzyżowanego (B.7.2), – wymienia świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7.1), – omawia modlitwę <i>Magnificat</i> (D.5.2), – wskazuje teksty wybranych modlitw świętych (D.7.2), – podaje przykłady najważniejszych modlitw zawartych w Starym Testamencie („Mów, bo sługa Twój słucha” – Samuela) (D.2.1), – identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2), – przytacza słowa modlitwy Abrahama: „Oto jestem” (D.2.1).

czerwcowe, – wymienia sytuacje, w których towarzyszy człowiekowi krzyż, identyfikuje znak krzyża ze śmiercią Pana Jezusa, – identyfikuje maj z miesiącem poświęconym Maryi, – podaje, że Maryja uwielbiła Boga, – podaje, że w czasie Mszy Świętej wyznajemy naszą wiarę, – wskazuje, że uczestnicząc we Mszy Świętej, spotykamy się z Panem Jezusem.	– wyjaśnia, czym są akty strzeliste, – podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy (<i>Pozdrowienie Anielskie, Anioł Pański</i>) (D.5.3), – podaje, że Święta Katarzyna uczy nas modlitwy, – wymienia Świętą Katarzynę, która stała się wzorem modlitwy (D.7.1), – wyjaśnia, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę. – wylicza części stałe Mszy Świętej (D.6.2), – podaje okoliczności powołania Samuela.	wstawiennictwem Maryi, – podaje z pamięci tekst modlitwy: <i>Pod Twoją obronę</i> (D.4.1), – podaje, jak modlił się św. Jan Paweł II, – wskazuje na św. Jana Pawła II, który stał się wzorem modlitwy (D.7.1), – przytacza treść <i>Wyznania wiary</i>, – wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej (D.6.1), – określa, jakie powinno być uczestnictwo we Mszy Świętej, – wskazuje, w czym może naśladować Samuela (C.6.1), – streszcza biblijny opis powołania Samuela, – określa, w jaki sposób Bóg dziś przemawia do człowieka.	(A.6.4), – wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy Świętej (D.6.3), – podaje, że Msza Święta to modlitwa liturgiczna Kościoła, – podaje, czym jest Msza Święta, – wyjaśnia, na czym polega świadome, pełne, czynne i owocne uczestnictwo we Mszy Świętej (D.6.3), – identyfikuje Samuela z człowiekiem słuchającym Boga, – wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych (C.6.1).	
--	---	--	---	--

II. Jezus mnie uzdrawia

Uczeń: – podaje, co to są sakramenty święte, – wymienia sakramenty święte, – wymienia grzech jako największe nieszczęście człowieka, – definiuje pojęcie: „grzech”, – podaje treść przypowieści o synu marnotrawnym, – podaje, na czym polega rachunek sumienia, – podaje, na czym polega żal za grzechy, – podaje, że Pan Jezus wzywa nas do poprawy życia, – podaje sposób przystępowania do spowiedzi, – określa, z kim spotykamy się w sakramencie pokuty, – wylicza warunki sakramentu pokuty, – podaje, że w sakramencie pokuty spotyka się z miłosiernym Jezusem,	Uczeń: – określa, kto ustanowił sakramenty święte, – wymienia inne nazwy sakramentu pokuty, – rozróżnia warunki sakramentu pokuty, – identyfikuje syna marnotrawnego z człowiekiem grzeszącym, – wyjaśnia, że Bóg jest przebaczącym Ojcem, – stwierdza, że Bóg kocha grzesznika, – wyjaśnia, dlaczego należy robić rachunek sumienia, – wyjaśnia znaczenie żalu, – wyjaśnia, co zrobić, aby postanowienie poprawy było mocne, – wymienia warunki sakramentu pokuty, – wyjaśnia, czym jest spowiedź, – wyjaśnia, na czym polega zadośćuczynienie,	Uczeń: – wskazuje na wiarę jako podstawę odpuszczenia grzechów, – przytacza treść <i>Spowiedzi powszechnej</i>, – streszcza fragment Ewangelii o uzdrowieniu paralityka, – proponuje pytania do rachunku sumienia, – uzasadnia konieczność wzbudzania żalu za grzechy, – stwierdza, że należy walczyć z pokusami i pracować nad sobą, – wskazuje na potrzebę szczerzej spowiedzi, – proponuje sposoby realizacji zadośćuczynienia względem Boga i bliźniego, – stwierdza, że praktykując pierwsze piętki miesiąca, umacniamy więź z Panem Jezusem.	Uczeń: – podaje okoliczności przekazania władzy odpuszczania grzechów Apostołom, – opowiada tekst Ewangelii o udzieleniu Apostołom władzy odpuszczania grzechów, – proponuje konkretne przykłady dotyczące przygotowania do dobrego przeżycia spowiedzi świętej, – podaje, kto przyczynił się do rozpowszechnienia nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa, – wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piętków miesiąca (B.15.2).	Uczeń: – objaśnia, w jaki sposób Pan Jezus działa w sakramentach świętych, – uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania, i przyjmowania Komunii Świętej (B.15.1).
---	---	--	--	---

– stosuje formułę spowiedzi, – podaje, że w pierwsze piątki miesiąca oddajemy cześć Sercu Jezusa.	– wyjaśnia, że człowiek potrzebuje nawrócenia i przebaczenia win, – wymienia cechy Serca Pana Jezusa.			
III. Jezus mnie prowadzi				
Uczeń: – wymienia przykazania Boże, – podaje, że przez przykazania Bóg objawia swoją wolę, – przytacza treść I przykazania, – podaje treść II przykazania Bożego, – podaje treść III przykazania Bożego, – podaje treść IV przykazania Bożego, – podaje, że Bóg jest dawcą życia, – proponuje modlitwę dziękczynną za dar życia, – podaje, że Pan Jezus uczy rodziny miłości, – podaje, że Jezus uczy szanować rzeczy, – podaje, że Jezus pragnie prawdy w naszym życiu, – podaje treść przykazania miłości, – podaje, kim jest chrześcijanin, – podaje miejsce narodzin Jezusa, – identyfikuje uroczystość Bożego Narodzenia z przyjściem Zbawiciela na ziemię, – podaje, że zmartwychwstanie Jezusa jest najważniejszą prawdą i podstawą naszej wiary, – podaje definicję: „roku liturgicznego”, – podaje prawdę, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Pana Jezusa (B.6.1), – wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2).	Uczeń: – wyjaśnia, w jakim celu Bóg daje nam przykazania, – wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy życiowe, – objaśnia, co znaczy „bogów cudzych”, – wylicza rzeczy poświęcone Bogu, którym należy się cześć, – objaśnia, w jaki sposób należy czcić imię Boże, – wyjaśnia treść III przykazania, – rozróżnia, jakie czynności można wykonać w niedzielę, a jakich nie, – objaśnia, dlaczego niedziela jest dla chrześcijan najważniejszym dniem tygodnia, – uzasadnia, kiedy wypełniamy III przykazanie Boże, – wyjaśnia treść IV przykazania, – określa sposoby okazywania miłości rodzicom, – wyjaśnia treść V przykazania Bożego, – wyjaśnia znaczenie VI i IX przykazania, – rozróżnia rzeczy własne, cudze i wspólne, – wyjaśnia treść przykazań: „nie kradnij” i „nie pożądaj rzeczy bliźniego”, – nazywa Jezusa Prawdą, – wyjaśnia, na czym polega prawdomówność, – wyjaśnia treść przykazań kościelnych, – objaśnia cel przyścia Jezusa na ziemię,	Uczeń: – wskazuje sposoby oddawania czci Bogu, – stwierdza, że możemy się modlić zawsze i wszędzie, – określa, kiedy człowiek troszczy się o życie swoje i innych ludzi, – charakteryzuje Świętą Rodzinę, – wskazuje na konieczność szanowania rzeczy własnych, cudzych i wspólnych, – uzasadnia potrzebę mówienia prawdy, – wskazuje w kalendarzu liturgicznym okres Adwentu, uroczystość Bożego Narodzenia, – opowiada o narodzeniu Jezusa, – charakteryzuje postawę człowieka wierzącego w Jezusa Zmartwychwstałego, – charakteryzuje okresy roku liturgicznego (B.4.1), – definiuje, czym jest szabat i Dzień Pański, – identyfikuje III przykazanie Boże i I przykazanie kościelne z potrzebą świętowania i uczestnictwem we Mszy Świętej.	Uczeń: – wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości Bogu, bliźniemu i sobie, – dowodzi, dlaczego Boga należy kochać i czcić, – określa, o jakie wartości należy troszczyć się w rodzinie, – wskazuje na wspomnienie świętych i błogosławionych w cyklu roku liturgicznego, – wyjaśnia znaczenie symboliki kolorów poszczególnych okresów liturgicznych, – dowodzi konieczności udziału we Mszy Świętej, – wyjaśnia treść III przykazania Bożego i I przykazania kościelnego, – uzasadnia, dlaczego świętujemy niedzielę jako pierwszy dzień tygodnia.	Uczeń: – wyjaśnia, kiedy Bóg dał obietnicę, że my też zmartwychwstaniemy, – wskazuje tajemnice z życia Pana Jezusa w ciągu roku liturgicznego, – wymienia wybrane święta maryjne w roku liturgicznym.

	– nazywa Wielkanoc najważniejszym świętem chrześcijan, – opowiada o wydarzeniu zmartwychwstania Jezusa, – stwierdza, że zmartwychwstanie Jezusa jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania, – wymienia okresy roku liturgicznego (B.4.1), - wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina.			
--	---	--	--	--

IV. Jezus zaprasza mnie na ucztę

Uczeń: – podaje część Mszy Świętej, w której Pan Jezus rozmawia z nami, – nazywa część liturgii słowa, w której powierzamy Bogu siebie i innych, – nazywa Wielki Czwartek dniem ustanowienia Eucharystii, – podaje, że chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Pana Jezusa, – podaje, że Wielki Piątek jest dniem śmierci Jezusa na krzyżu i dowodem największej miłości Boga do człowieka, – nazywa Mszę Świętą spotkaniem z Panem Jezusem, – podaje, że Chrystus jest dawcą jedności i pokoju, – podaje, że w Komunii Świętej spotyka się z Panem Jezusem, – identyfikuje niedzielę z obowiązkiem uczestniczenia w Ofierze Eucharystycznej, – podaje, że każdy chrześcijanin powinien świadczyć o Chrystusie, – podaje, że Chrystus ustanowił sakrament Eucharystii.	Uczeń: – wymienia elementy liturgii słowa, – wyjaśnia, dlaczego Ewangelia jest najważniejszym tekstem liturgii słowa, – przytacza treść wyznania wiary, – wyjaśnia, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę, – wyjaśnia, co obiecuje Jezus tym, którzy słuchają Jego słów, – identyfikuje chleb i wino z Ciałem i Krwią Chrystusa, – wyjaśnia, dlaczego należy jednać się z bliźnimi, – proponuje sposób podziękowania Chrystusowi za Jego obecność w Komunii Świętej, – określa, pod jakimi postaciami Pan Jezus jest obecny we Mszy Świętej, – określa, jak możemy zwracać się do Boga, – wyjaśnia znaczenie pokoju, – wyjaśnia znaczenie słowa: „godny”, – wyjaśnia pojęcie: „żywy chleb”, – określa, za co należy dziękować Bogu, – wyjaśnia, czym jest	Uczeń: – proponuje sposoby czynnego i świadomego włączenia się w liturgię słowa, – proponuje sposoby wzmacniania wiary, – identyfikuje procesję z darami z liturgią Eucharystii, – proponuje, jaki dar może złożyć Bogu podczas Mszy Świętej, – wskazuje sposoby dążenia do jedności w rodzinie, klasie, – wskazuje, że udział w Eucharystii jest okazaniem Panu Jezusowi miłości, – wskazuje na właściwe postawy i zachowanie podczas Mszy Świętej. – przytacza sytuację, kiedy otrzymuje błogosławieństwo, – określa, jak należy postępować, aby zasłużyć na łaskę Bożą, – określa, co nam pomaga w walce z grzechem, – wskazuje sposoby dawania świadectwa wiary, – proponuje sposoby okazywania wdzięczności Bogu za dar błogosławieństwa, – wskazuje, co Jezus obiecuje tym, którzy przyjmują Jego Ciało, – określa, w jaki sposób człowiek może	Uczeń: – proponuje wezwanie modlitwy wiernych, – opowiada o liturgii Wielkiego Czwartku, – wyjaśnia, co oznaczają słowa Jezusa wypowiedziane nad Chlebem i winem, – identyfikuje Eucharystię z dziękczynieniem, – określa postawy i zachowania podczas przyjmowania Komunii Świętej, – określa owoce Komunii Świętej, – wyjaśnia związek między czystością serca a szczęściem człowieka, – wyjaśnia znaczenie błogosławieństwa z obrzędach zakończenia, – charakteryzuje obrzędy zakończenia, – proponuje sposoby realizacji błogosławieństwa w swoim życiu, – wyjaśnia, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła (B.11.2).	Uczeń: – wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, wezwań występujących w liturgii słowa, – podaje, że Eucharystia jest sakramentem obecności Chrystusa.
--	--	--	--	--

	błogosławieństwo, – podaje, z jakich części składają się obrzędy zakończenia Mszy Świętej, – wyjaśnia, co to znaczy być miłosiernym, – podaje treść błogosławieństwa, – przytacza słowa, którymi Chrystus ustanowił Eucharystię, – rozróżnia postacie, pod którymi Chrystus jest obecny w Eucharystii, – wyjaśnia, dlaczego i za kogo Pan Jezus oddał życie na krzyżu (B.12.2), – określa Eucharystię jako ofiarę Chrystusa i Kościoła.	okazywać miłość Jezusowi obecnemu w Najświętszym Sakramencie, – wyjaśnia, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi [B.12.1).		
V. Katechezy liturgiczne				
Uczeń: – podaje, że człowiek miłosierny czyni bezinteresownie dobro, – nazywa człowieka błogosławionego szczęśliwym, – podaje, że Bóg pragnie świętości wszystkich ludzi, – podaje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela, – przytacza wydarzenie biblijne pokłonu Trzech Mędrców, – podaje dzień rozpoczęcia Wielkiego Postu, – podaje, że wakacje to czas odpoczynku i czas dawania świadectwa swojej przyjaźni z Panem Jezusem.	Uczeń: – definiuje pojęcie świętości, – wymienia znanych z imienia świętych, – wskazuje na miłość jako zasadę chrześcijańskiego życia, – wymienia symbole adwentowe, – wyjaśnia znaczenie słowa: „Adwent”, – określa, jak dobrze przeżyć czas Adwentu, – wylicza dary złożone przez Mędrców, – wymienia nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście, – rozróżnia kolor szat liturgicznych używanych w okresie Wielkiego Postu, – objaśnia, w jaki sposób podczas wakacji okazujemy przyjaźń z Panem Jezusem.	Uczeń: – wyjaśnia, po czym można poznać uczniów Chrystusa, – proponuje, co może zrobić, aby realizować posłanie Jezusa, – określa, jakie dary może ofiarować Jezusowi, – wskazuje na postawę właściwego przeżywania Wielkiego Postu, – przytacza słowa kapłana wypowiedziane w chwili posypania głowy popiołem, – wskazuje na wakacje jako Boży dar wolnego czasu i wypoczynku.	Uczeń: – dowodzi o potrzebie troski o świętość życia, – proponuje sposoby pogłębiania przyjaźni z Jezusem, szczególnie podczas wakacji.	Uczeń: – wskazuje Boga jako wzór świętości, – wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez Mędrców.

Małgorzata Łabuz

Ks. Jarosław Raczak